

De Bijbel en de zonde

M.V.

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling 1977¹, en voor het Grieks de Textus Receptus (Stephanus) 1550²

Wat is de zonde?

Het Nieuwe Testament werd geschreven in het Grieks. Daarin wordt het woord *hamartanó* gebruikt voor *zonde*, en dat betekent letterlijk: *zijn doel missen*³. Wie zondigt mist zijn doel, namelijk datgene wat God voor hem heeft bestemd. Wie zondigt pleegt anarchie. Hieruit volgt een verbroken verhouding met God.

Waar komt de zonde bij de mens vandaan?

De zonde is ontstaan toen het eerste mensenpaar, kort na hun schepping een duidelijk verbod negeerde waarop een duidelijk uitgesproken doodsoordeel stond.

Gen 2:16-17 En de HEERE God gebod de mens, zeggende: Van alle boom van deze hof zult gij vrij eten; Maar van de boom der kennis des goeds en des kwaads, daarvan zult gij niet eten; want ten dage, als gij daarvan eet, zult gij de dood sterven.

Gen 3:6 En de vrouw zag, dat die boom goed was tot spijs, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, een boom, die begeerlijk was om verstandig te maken; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook haar man met haar, en hij at.

Gen 3:16-19 Tot de vrouw zeide Hij: Ik zal zeer vermenigvuldigen uw smart, namelijk van uw dracht; met smart zult gij kinderen baren; en tot uw man zal uw begeerte zijn, en hij zal over u heerschappij hebben. En tot Adam zeide Hij: Omdat gij geluisterd hebt naar de stem van uw vrouw, en van die boom gegeten, waarvan Ik u gebod, zeggende: Gij zult daarvan niet eten; zo zij het aardrijk om uwentwil vervloekt; en met smart zult gij daarvan eten al de dagen van uw leven. Ook zal het u doornen en distels voortbrengen, en gij zult het kruid des velds eten. In het zweet van uw aanschijn zult gij brood eten, totdat gij tot de aarde weerkeert, aangezien gij daaruit genomen zijt; want gij zijt stof, en gij zult tot stof weerkeren.

Deze zonde is een erfzonde. Ze wordt doorgegeven in het nageslacht, en hierdoor ook de dood:

Mat 7:17-18 Alzo iedere goede boom brengt voort goede vruchten, en een kwade boom brengt voort kwade vruchten. Een goede boom kan geen kwade vruchten voortbrengen, noch een kwade boom goede vruchten voortbrengen.

Rom 5:12 ... gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgegaan is, in welke allen gezondigd hebben.

1Ko 15:22 Want gelijk zij allen in Adam sterven ...

¹ De eerste druk van de Statenvertaling verscheen in 1637. Het bijzondere van deze reformatorische Bijbelvertaling is vooral dat zij direct uit de grondtalen Hebreeuws, Aramees en Grieks vertaald werd - net als de King James Version (1611) - en niet meer gebaseerd was op de Vulgata, de algemeen gebruikte Latijnse vertaling (382-405) van Hiëronymus. De zgn. Jongbloed-editie kwam er in 1750 omdat de oude versie haast onleesbaar was geworden door de evolutie van het Nederlands. In de uitgave van 1977 werd het Nederlands opnieuw een beetje aangepast. De vertaling als zodanig bleef altijd behouden.

Moderne vertalingen (sinds 1881) kan men beter mijden omdat deze mishandeld werden door vrijzinnigen en schipperaars. Zo zijn Bijbels die gebaseerd zijn op teksten van Westcott en Hort en Nestlé-Aland, corrupt te noemen. In het bijzonder de 'bijbels' in de omgangstaal, zoals de 'Groot Nieuws Bijbel', zijn dóór en dóór besmet en beslist te weren; maar ook de bekende 'Nieuwe Vertaling' (NBG 1951) werd niet getrouw overgezet.

² De Textus Receptus (= *Aanvaarde Tekst*), volgens de uitgave van de Parijse drukker Robert Etienne (Stephanus) in 1550, heeft als basis gediend van de Reformatiebijbels, zoals de King James Version 1611 en de Nederlandse Statenvertaling 1637.

³ (*h*)*amartanó*: missen, niet treffen (Prisma Grieks-Nederlands, 1958-1997).

Er is slechts één zonde

Watchman Nee^A zegt het zo:

“De hele Bijbel door wordt de nadruk gelegd op de éne zonde. Of iemand het eeuwige leven ontvangt of voor eeuwig verloren gaat, hangt af van zijn houding tegenover deze éne zonde. Hoe de mens staat tegenover God hangt af van wat er met deze éne zonde is gebeurd. De Bijbel legt niet de klemtoon op tienduizenden andere zonden. Al waren de tienduizenden zonden uit uw leven weggedaan, als deze éne zonde niet weggedaan was, dan was u nog een zondaar. Wat is dan deze zonde? Het is het grote geschilpunt tussen de mens en God, namelijk dat de mens **GEEN GOEDE VERHOUDING MET GOD** heeft. Liegen, trots en jaloersheid zijn allemaal zonden, maar zij zijn toch eigenlijk stukjes en beetjes van deze éne bijzondere zonde. Volgens de Bijbel gaat de mens verloren om deze éne speciale zonde. Misschien begaat u niet veel andere zonden, maar als u deze éne zonde hebt gedaan, is uw bestemming de hel”.

De **BREUK MET GOD** is de enige zonde van de mens. Die breuk is er al sinds Eden, maar wij kunnen ervan bevrijd worden.

Van de zonde bevrijd door Christus

Deze breuk tussen mens en God kon niet hersteld worden door de mens zélf:

Psalm 130:3 Zo Gij, HEERE! de ongerechtigheden gadeslaat; HEERE! wie zal bestaan?

Ook dierenoffers konden de zonde bij de mens niet wegnemen:

Heb 10:4 Want het is onmogelijk, dat het bloed van stieren en bokken de zonden wegneemt ...

Slechts de Zoon van God kon genoegdoening brengen:

Heb 10:5-7 ... Daarom, komende in de wereld, zegt Hij: Slachtoffer en offerande hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt Mij het lichaam toebereid; Brandoffers en [offer] voor de zonde hebben U niet behaagd. Toen sprak Ik: Zie, Ik kom (in het begin des boeks is van Mij geschreven), om Uw wil te doen, o God! (vgl. Psalm 40:7-9).

De Zoon Gods moest als mens op de aarde komen, naar de plaats van de zonde, en doen wat Adam niét deed: gehoorzamen. Zo kocht Hij Adams geslacht vrij:

Fil 2:7-8 Maar heeft Zichzelf vernietigd, de gestaltenis van een dienstknecht aangenomen hebbende, en is de mensen gelijk geworden; En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelf vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot de dood, ja, de dood des kruises.

Gal 4:4-5 Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet; Opdat Hij hen, die onder de wet waren, verlossen zou, [en] opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden.

De Nederlandse Geloofsbelijdenis^B:

Artikel 20. God heeft zijn rechtvaardigheid en barmhartigheid bewezen in Christus

Wij geloven dat God, Die volkomen barmhartig en rechtvaardig is, Zijn Zoon gezonden heeft om aan te nemen de natuur, in dewelke de ongehoorzaamheid begaan was, om in haar te voldoen en te dragen de straf der zonden door Zijn zeer bitter lijden en sterven. Zo heeft dan God Zijn rechtvaardigheid bewezen tegen Zijn Zoon, als Hij onze zonden op Hem gelegd heeft; en heeft uitgestort Zijn goedheid en barmhartigheid over ons, die schuldig en der verdoemenis waardig waren, voor ons gevende Zijn Zoon in den dood door een zeer volkomen liefde, en Hem opwekkende tot onze rechtvaardigmaking, opdat wij door Hem zouden hebben de onsterfelijkheid en het eeuwige leven.

Christus heeft al onze zonden op Zich genomen

De breuk tussen mens en God werd hersteld doordat Christus onze zonden op Zich nam en er Zélf de straf voor droeg, in de plaats van ons. De straf op de zonde is dus reeds voltrokken, voor hen die in Hem geloven en nog zullen geloven:

Mat 8:17 opdat vervuld zou worden, hetgeen gesproken werd door de profeet Jesaja, toen hij zeide: Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen en onze ziekten heeft Hij gedragen (vgl. Jes 53).

1Pet 2:24 die zelf onze zonden in zijn lichaam op het hout gebracht heeft ... door zijn striemen zijt gij genezen.

Heb 9:28 zo zal ook Christus, nadat Hij Zich éénmaal geofferd heeft om veler zonden op Zich te nemen, ten tweeden male zonder zonde aanschouwd worden door hen, die Hem tot hun heil verwachten.

Met voorkennis van zaken heeft God ons gerechtvaardigd

Hij heeft onze zonden reeds op Zich genomen toen er nog geen sprake was van geloof of gave van de Heilige Geest, toen wij nog goddeloos waren, terwijl Hij in Zijn voorkennis wist wat voor zonden er in de toekomst nog door ons zouden gebeuren:

Rom 5:6 Want Christus, toen wij nog krachteloos waren, is te Zijner tijd voor de goddelozen gestorven.

Rom 8:29-30 Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broeders. En die Hij te voren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt.

1Pet 1:2 [aan] De uitverkorenen naar de voorkennis van God de Vader, in de heiligmaking des Geestes, tot gehoorzaamheid en besprenging met het bloed van Jezus Christus; genade en vrede zij u vermenigvuldigd.

Onze bekering en de vergeving van onze zonden zal dan niet van onze eigen zwakheid afhangen maar helemaal van Christus!

In Christus zijn wij levend voor God, en dood voor de zonde

God ziet onszélf niet langer aan, maar Christus. Zijn wij in Christus, dan rust er geen doodsoordeel meer op ons; dan zijn wij geen *doden* maar *levenden* voor God:

Rom 6:11 Alzo ook gij, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onze Heere.

2Kor 5:15 Als die dit oordelen, dat, indien Eén voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn. En Hij is voor allen gestorven, opdat zij, die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem, Die voor hen gestorven en opgewekt is.

Ko 3:3 Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God.

1Pet 2:24 Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout; opdat wij, aan de zonden afgestorven zijnde, voor de gerechtigheid leven zouden; door Wiens striemen gij genezen zijt.

Sinds onze bekering en doop zijn wij met Christus gekruisigd, en dus dood in de hoedanigheid van veroordeeld persoon, zoals wij waren in Adam:

Rom 6:3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?

Rom 6:6-7 Dit wetende, dat onze oude mens met [Hem] gekruisigd is ... die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde.

Gal 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en ik leef, [doch] niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof van de Zoon van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelf voor mij overgegeven heeft.

Watchman Nee^A:

“Hoe kunnen we uit de wereld, uit Adam komen? Alleen door te sterven. Als we eenmaal gestorven zijn, is alles voorbij. Gisteren las ik in de krant over een man die zijn staatsburgerschap wilde opzeggen. De minister van Binnenlandse zaken moest eraan te pas komen om dit voor elkaar te krijgen. Maar als iemand gestorven is, dan is hij bevrijd van al deze dingen, zoals staatsburgerschap, dan is hij bevrijd van de dienstplicht, dan hoeft hij geen belasting meer te betalen, enz. Zo maakt ook de doop onze vorige positie ongedaan. Als ik mij laat dopen, geef ik te kennen, dat Christus voor mij gestorven is aan het kruis en dat ik met Hem gestorven ben. Zich laten kruisigen was het werk van Christus. Zich laten dopen is getuigenis afleggen van dat werk. Begraven worden in de doop is de laatste bladzijde schrijven van de levensbeschrijving van de oude mens. De dood is hier niet het laatste, maar begraven worden door de doop is wél het einde: het maakt een eind aan alles wat wij waren in Adam”.

De éne zonde sinds Christus

Watchman Nee^A:

“Evangelisten proberen de mensen ervan te overtuigen dat zij zondaars zijn, door allerlei zonden op te noemen die zij begaan hebben: moord, overspel, diefstal, trots, liegen, jaloersheid, enz. Wel, natúúrlijk moeten de mensen al deze zonden belijden, in orde maken en van God vergeving ontvangen. Maar als dat allemaal gebeurd is, is de mens nog niet behouden als het vraagstuk van de éne zonde niet is opgelost. Wat jammer dat er zo weinig aandacht besteed wordt aan deze éne zonde, waar de Bijbel juist wel de nadruk op legt en waarvan de Heilige Geest de mensen overtuigt. Ongetwijfeld zijn moord, overspel, diefstal, enz. inderdaad zonden. Maar de wortel van alle zonden is **ONGELOOF**”.

ONGELOOF in datgene wat Christus voor de mens betekent is de éne zonde sinds de kruisdood van de Heer. Wie in ONGELOOF wandelt is een zondaar.

Christenen zijn geen zondaars meer

Wie in ongeloof wandelt is een zondaar. Christenen daarentegen zijn géén zondaars. Van die ene zonde, waarover wij spraken, zijn zij afgestorven, samen met Christus aan het kruis. Hun zondarschap ligt in het verleden:

Rm 5:8 Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, toen wij nog zondaars waren.

Rm 6:17-18 Maar Gode zij dank, dat gij [wel] dienstknechten van de zonde waart, maar [dat] gij [nu] ... En vrijgemaakt zijnde van de zonde, zijt gemaakt dienstknechten van de gerechtigheid.

1Ko 6:10-11 Dwaalt niet; noch hoereerders, noch afgodendienaars ... zullen het Koninkrijk Gods beërven. En dit waart gij sommigen; maar gij zijt afgewassen, maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd, in de Naam van de Heere Jezus, en door de Geest van onze God.

Een Christen KAN ook niet zondigen:

1Joh 3:9 Een ieder, die uit God geboren is, die doet de zonde niet, want Zijn zaad blijft in hem; en hij kan niet zondigen, want hij is uit God geboren.

1Joh 5:18 Wij weten, dat een ieder, die uit God geboren is, niet zondigt; maar die uit God geboren is, bewaart zichzelf, en de boze vat hem niet.

Het 'zaad' Gods, het Goddelijke leven dat de gelovige heeft ontvangen, 'blijft in hem', omdat hij uit God werd geboren. Zo iemand blijft bewaard en de duivel heeft geen vat op hem.

Een christen is positioneel gestorven aan de zonde en hij BESTAAT niet meer als zondaar. En wie gestorven is, is rechtens vrij van zonde:

Rom 6:6-7 Dit wetende, dat onze oude mens met [Hem] gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde.

De 'oude mens' met het 'lichaam der zonde' is voor God positioneel dood en kan ons niet meer ten laste gelegd worden in enig oordeel. Wij zijn vrij van zonde en we moeten dit geloven!

Maar anderzijds, zolang ons 'aardse huis' nog niet is 'afgebroken' (2Kor 5:1) roert onze 'oude mens' met het 'lichaam der zonde' zich nog steeds, zolang we op aarde leven. Dat betekent dat een christen in de praktijk nog wel kan zondigen, in zonde vallen.

Wat is dan *in de praktijk* het verschil met de ongelovige zondaar? Een ongelovige is iemand die *blijft* zondigen. De ongelovige streeft niet naar berouw en vergeving om het goed te maken met God. De kloof tussen hem en God is niet gedicht, wegens het ongeloof. Hij is een zondaar die zondigt. Hij kan niet rekenen op de kracht van innerlijke wedergeboorte, de inwoning van de Heilige Geest en het nieuwe geweten. Maar een wedergeboren christen zal gewetensnood krijgen en berouw en zal om vergeving vragen bij God. Hij is een gerechtvaardigde die nog wel kan zondigen, maar hij blijft verbonden met zijn Heer.

Christenen zijn eens en voor altijd gereinigd van alle zonde

De christen is eens en voor altijd geheiligd, verzegeld, gerechtvaardigd, gereinigd van de zonde:

Efez 1:13 In Wie ook gij [zijt], nadat gij het woord der waarheid, [namelijk] het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Wie gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met de Heilige Geest der belofte.

Efez 4:30 En bedroeft de Heilige Geest Gods niet, door Welke gij verzegeld zijt tot de dag der verlossing.

1Kor 6:11 En dit waart gij sommigen; maar gij zijt afgewassen, maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd, in de Naam van de Heere Jezus, en door de Geest van onze God.

Hebr 10:9-10 Toen sprak Hij: Zie, Ik kom, om Uw wil te doen, o God! ... In welke wil wij geheiligd zijn, door de offerande van het lichaam van Jezus Christus, eenmaal⁴ [geschied].

Hebr 10:14 Want met één offerande heeft Hij in eeuwigheid⁵ volmaakt degenen, die geheiligd worden.

Uit 'Brood voor een hongerig hart'^C:

Het was God Zelf die ons geheiligd heeft (apart gezet) voor Hemzelf, door de offerande van Christus. Christus stierf éénmaal voor alle zonden voor alle eeuwigheid, en daarom staat iedere gelovige voor altijd volmaakt voor God, voor altijd, door de eeuwige uitwerking van die ene offerande. Geen zonde kan er ooit in het leven van de gelovige komen die niet alreeds verzoend is door die offerande, de zonden van allen die geloven.

God neemt nooit iemand aan dan alleen op de grond van het offer van Christus.

Aangezien dat offer voor alle eeuwigheid werd volbracht, staan daarom alle gelovigen voor altijd volmaakt voor God door die volmaakte offerande van Christus, Die al de zonden van hun gehele leven weg deed, eens en voor de gehele eeuwigheid toen Hij zichzelf zonder vlek aan God offerde.

⁴ Grieks (Textus Receptus) *ephapax*: eens voor al, op één maal (Prisma Grieks-Nederlands 1958-1997).

⁵ Grieks (Textus Receptus) *to diènekes*: voor eeuwig (ibid.).

De twee naturen van de christen

Alhoewel de christen bevrijd is van alle schuldenlast, zal hij merken dat hij nog steeds in zonde kan vallen. Hij ondervindt dat hij twéé naturen heeft: 1° Zijn wedergeboren eeuwige Goddelijke natuur, waardoor hij verzegeld werd en 2° zijn oude vergankelijke zondenatuur, waarmee hij geboren werd:

Rom 7:22-23 Want ik heb een vermaak in de wet Gods, naar de inwendige mens; Maar ik zie een andere wet in mijn leden, welke strijdt tegen de wet van mijn gemoed, en mij gevangen neemt onder de wet der zonde, die in mijn leden is.

Wat uit de Geest geboren werd is uit God, maar wat uit Adam geboren werd is vlees (vgl. Joh 3:6). Het komt er nu voor de christen praktisch op neer om zijn oude vleeselijke natuur in de positie van dood-zijn te houden, en naar zijn inwonende Geest te wandelen:

Gal 5:16-17 En ik zeg: Wandelt door de Geest en volbrengt de begeerlijkheid van het vlees niet⁶. Want het vlees begeert tegen de Geest, en de Geest tegen het vlees; en deze staan tegen elkander, also dat gij niet doet, hetgeen gij wildet.

Een christen moet niet ongerust zijn wanneer hij die Adamitische, vleeselijke natuur in zich bemerkt. Zelfs, wanneer een christen in zonde is gevallen, moet hij zich niet ongezonder gaan maken, in de trant van: “als ik behouden was, waarom doe ik dan deze dingen?” De oude natuur is er nog steeds, en de nieuwe natuur ook. Daaruit ontstaan conflicten. De nieuwe natuur haat de zonde en de oude natuur heeft de zonde lief. Het wedergeboren geweten keurt de zonde af omdat de Geest van God in ons woont, om ons van zonde te overtuigen (vgl. Joh 16:8), zodat wij niet gelukkig kunnen zijn met de zonde.

Wat er gebeurt als een christen zondigt

Na de bekering en heiliging zal een christen nog altijd te worstelen hebben tegen zijn zondenatuur. Omwille van praktische heiliging en een goede verhouding met God zal hij aan zijn zondenatuur niet mogen toegeven. Valt hij toch in zonde, dan heeft hij een voorspraak bij de Vader:

1Joh 2:1 Mijn kinderkens, ik schrijf u deze dingen, opdat gij niet zondigt. En indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige.

Wij zullen onze zonden moeten belijden:

1Joh 1:9 Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid.

God is dus “getrouw en rechtvaardig” om onze zonden te vergeven. Hier staat niet “genadig”, zoals in Efez 1:7. Dat genadig-zijn is reeds gebeurd aan het kruis, maar nu zal God “getrouw en rechtvaardig” zijn om ons de zonden werkelijk te vergeven. Dit dus op grond van de genade die hij eerder getoond heeft, toen onze zonden weggedragen werden in Christus op het kruis. Wij mogen dus zeker zijn van de vergeving en mogen daarover niet twijfelen!

Als een christen nu zondigt en deze zonde verzuimt te belijden, zal God hem dan niet verwerpen? Absoluut niet; God is getrouw en rechtvaardig, hebben we zojuist gezien! Hij zal hem dan tuchtigen zoals een vader zijn zoon tuchtigt:

Heb 12:4-11 Gij hebt nog ten bloede toe niet tegengestaan, strijdende tegen de zonde; 5 En gij hebt vergeten de vermaning, die tot u als tot zonen spreekt: Mijn zoon, acht niet klein de kastijding des Heeren, en bezwijkt niet, als gij van Hem bestraft wordt; 6 Want die de Heere liefheeft, kastijdt Hij, en Hij geselt iedere zoon, die Hij aanneemt. 7 Indien gij de kastijding verdraagt, zo gedraagt Zich God jegens u als zonen; (want wat zoon is er, die de vader niet kastijdt?) 8 Maar indien gij zonder kastijding zijt, welke allen deelachtig zijn geworden, zo zijt gij dan bastaarden,

⁶ Dit kan evengoed vertaald worden als: “Wandelt door de Geest en gij zult de begeerte van het vlees niet volbrengen”.

en niet zonen. 9 Voorts, wij hebben de vaders van ons vlees wel tot kastijders gehad, en wij ontzagen hen; zullen wij [dan] niet veel meer de Vader der geesten onderworpen zijn, en leven? 10 Want genen hebben [ons] wel voor een korte tijd, naar dat het hun goed dacht, gekastijd; maar Deze kastijdt [ons] tot [ons] nut, opdat wij Zijn heiligheid zouden deelachtig worden. 11 En alle kastijding als die tegenwoordig is, schijnt geen [zaak] van vreugde, maar van droefheid te zijn; doch daarna geeft zij van zich een vreedzame vrucht der gerechtigheid aan hen, die door daardoor geoefend zijn.

Uit 'Brood voor een hongerig hart'^C:

Wat er gebeurt als een gelovige zondigt en deze zonde verzuimt te belijden en zichzelf voor God hiervoor veroordeelt, is dat hij de vreugde van de gemeenschap met zijn Vader verliest en zich blootstelt aan Zijn tuchting.

Hij is nog steeds een kind van God. Hij heeft zijn zaligheid niet verloren - die kan niet verloren gaan want die is voor eeuwig - maar hij verloor de glimlach van de Vader en de vreugde van de gemeenschap met Hem. Hij kan dit dan ook niet terug krijgen tot hij zijn zonden en zijn falen heeft beleden aan zijn Vader, met het voornemen van het hart om de zonden te laten.

Lees Psalm 32 en zie wat een ellende er in Davids ziel was toen hij zweeg en weigerde om zijn zonden te belijden. En zie dan welk een vreugde en liederen van verlossing en vertrouwen in God er kwamen, zodra hij ze had beleden.

Zo is het altijd. Daar moet een eerlijke belijdenis voor God zijn, en een geloof dat Christus het reeds door Zijn bloed in orde heeft gemaakt, en dan, ga aan de kant van God staan tegen uzelf om wat u hebt gedaan en dank Hem dan dat Hij Zijn eigen Zoon gaf om er voor te sterven aan het kruis, en geloof in uw hart dat Hij het om Christus' wil vergeven heeft, naar Zijn Woord en Hij zal u wederom Zijn vrede geven.

Wij leven in vrede met God

Laten wij er nu naar streven om in de vrede, die ons werd gegeven, ook daadwerkelijk te geloven:

Joh 14:27 Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld [hem] geeft, geef Ik [hem] u. Uw hart worde niet ontroerd en zij niet versaagd.

Rom 5:1 Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onze Heere Jezus Christus.

Fil 4:6-7 Weest in geen ding bezorgd; maar laat uw begeerten in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God; En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw zinnen bewaren in Christus Jezus.

Kol 3:15 En de vrede Gods heerse in uw harten, tot welke gij ook geroepen zijt in één lichaam; en weest dankbaar.

Aangehaalde bronnen

^A *Van heerlijkheid tot heerlijkheid*, Watchman Nee. Oorspronkelijke uitgave: From glory to glory - Christian Fellowship. Nederlandse uitgave: Uitg. Medema Vaassen Nederland.

^B *Nederlandse Geloofsbelijdenis*. De aangehaalde versie is een oude versie, vrij van copyrights. Een modernere weergave is o.a. te vinden in *De Nederlandse Belijdenisgeschriften*, Boekencentrum 1983.

^C Het tijdschrift *Brood voor een hongerig hart*, Mandolinehof 36, 2992 NH Barendrecht, Nederland, nr. 8, juni 1976, artikel 'De twee naturen van de gelovige'. Als bronvermelding werd daarin opgegeven: E.C.H., uitgave Grace and Truth, U.S.A.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm